

РЕШЕНИЕ

№ 8269

гр. София, 01.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 26.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **1311** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е след като с Определение № 352 от 27.01.2026 г. на Административен съд-Хасково по адм.дело № 67/2026 г., е изпратена по подсъдност на Административен съд-София град жалбата на М. А. С., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.Б., срещу Решение № 218Х/16.12.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-8206/27.11.2025 г.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение, като се твърди, че същото е немотивирано и постановено в противоречие с административнопроизводствените правила и материалния закон. Жалбоподателят оспорва извода на административния орган, че в случая не са налице предпоставките на чл.13, ал.2 от ЗУБ за представяне на нови обстоятелства от значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Поддържа, че в последващата си молба е изложил нови факти, които не са били обсъждани в предходното производство, а именно – основателен страх за живота и сигурността му поради профила му на сунит, отказващ участие във военните действия, като не е отслужил военна служба. Излага довода, че актуалната ситуация в страната му се характеризира с липса на ефективна държавна защита, наличие на въоръжени конфликти, междуетнически и религиозни сблъсъци, както и с повишен риск за живота и физическата неприкосновеност на цивилното население. Счита, че тези обстоятелства пораждат основателен страх от преследване и

тежки посегателства при евентуално завръщане в държавата му по произход. Навежда оплакване, че административният орган не е извършил задълбочена преценка на изложените факти, и неправомерно е направил оценка по същество на последващата молба, излизайки извън рамките на правомощията си в производството по допустимост. Поддържа, че с това са нарушени разпоредбите на чл.7 и чл.35 АПК, чл.76а ЗУБ, и принципите, залегнали в правото на Европейския съюз. Моли Съда да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на последващата молба на жалбоподателя по общия ред в производство за международна закрила. В с.з. жалбоподателят се явява лично, представлява се от адв.Б., който моли Съда да отмени обжалвания акт като незаконосъобразен. Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, се представлява от юк.П., която моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

За първи път М. А. С. е поискал закрила с молба УРИ 105400-3264/28.08.2024 г. по описа на дирекция Миграция, по която е постановено Решение № 2168/05.03.2025 г. на Председателя на ДАБ. Със същото на чужденеца е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е обжалвано по съдебен ред и с Решение № 3949 от 17.04.2025 г. на Административен съд-Хасково по адм.дело № 651/2025 г. жалбата е отхвърлена. Съдебният акт е оставен в сила с Решение № 9391 от 08.10.2025 г. на Върховния административен съд по адм.дело № 6858/2025 г. На посочената дата отказът за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е влязъл в сила.

По време на предходното производство с молителя е проведено интервю, в което той е заявил, че последният му адрес бил в [населено място], обл.Х.. Учил е до девети клас в училището в същия град и работил в строителството като общ работник. Майка му, две негови сестри и трима братя били в С., живеели в лагер за бежанци на 30 километра от града, а сестрите били омъжени и живеели в селата около Т. Т., нямали проблеми. Той напуснал С. нелегално за Турция на 07.08.2024 г., там останал 14 дни, след което влязъл нелегално в Б. на 22.08.2024 г., през телената ограда със стълба, в група от 13 души. Една кола ги взела да ги закара до С., като, целта му била да стигне до Г., но с колата стигнали до румънската граница и били задържани от полицията. Напуснал е страната си по произход, защото не е задължителната военна служба. Не е получавал призовка за влизане в редовната армия, но при тях човек като навърши 18-годишна възраст, трябвало да отиде в казармата, и ако го хванели някъде от редовната армия, щели да го изпратят в казармата. Районът на Т. Т. бил под контрола на кюрдите и те вземали хора за тяхната армия. Три месеца преди да напусне С., в къщата му го търсили хора от кюрдите, но той тогава не бил в къщи, казали на майка му, че го търсят за военна служба. След това той се криел, не искал да ходи в казармата, защото не знаел срещу кого ще воюва. Имало война в С. и майка му му казала, че преди една седмица турската армия е бомбардирала техния район. Кюрдите вземали арабите в тяхната армия и ги изпращали на първа линия на фронта. Чужденецът е изтъкнал, не би се върнал в С., ако там положението продължава да е такова, но би се върнал ако войната спре и е спокойно. Целта му била да стигне до Г., но видял, че Б. е спокойна и мирна страна и искал да остане тук. Молителят е съобщил, че в С. не е бил арестуван или задържан, не е членувал в политическа партия или организация, не е участвал в религиозна организация, общност или секта, не е влизал във взаимоотношения с представители на групировки, към него лично не е имало отправени заплахи и не му е било оказвано насилие. Декларира, че не е имал проблеми заради етническата си принадлежност и заради изповядваната от него религия.

На 27.11.2025 г. е подадена последващата молба за предоставяне на международна закрила, в

която молителят е посочил, че са налице нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход. Изтъкнал е, че последните месеци в различни части на държавата, включително района на [населено място], област А. се е превърнал в арена на интензивни военни сблъсъци между различни въоръжени групировки, включително силите на сирийското правителство, YPG/SDF и остатъци от "Ислямска държава". Допълнил е, че градът и околностите са подложени на редовни обстрели, взривове на автомобили бомби и улични боеве, които застрашават живота на цивилното население. Подчертал е, че като лице, произхождащо от посочения район, неговото завръщане му би го изложило на непосредствен риск от загуба на живота. Допълнил е, че тъй като е арабин, се чувства застрашен от дискриминация и преследване от доминиращите в момента въоръжени формирания, като в региона се наблюдавали случаи на произволни арести, изтезания и насилие, основани на етническа и религиозна принадлежност. Отбелязал е, че мъжете от областта са изключително уязвими, тъй като може да бъдат принудително мобилизирани от военизирани групи. Отказът от присъединяване към някоя от тях водело до заплахи за живота, изтезания и екзекуция. Според него това е форма на преследване, като на може да разчита на защита при нефункциониращи институции. Сирийските власти вече не упражнявали ефективен контрол в областта и не можели да предоставят защита на гражданите си при преследване от недържавни групировки. Гражданската война продължавала и всеки ден в неговата област имало престрелки. През последните дни кюрдските сили започнали военна операция в района, имало всекидневни престрелки и бомбардировки. Страхувал се за живота си, ако се завърне, страхувал се да не бъде арестуван или привлечен за задължителна военна служба наложена от кюрдските сили или от други страни.

Към последващата молба са приложени Статия от официална сирийска медийна мрежа "Ш. Н.", Справка за положението в С., Доклад на "Amnesty International", Справка за областта Д. А., Позиция и указания на ВКБООН, Доклад на У..

С обжалваното Решение № 218X/16.12.2025 г. интервюиращият орган, на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ е отказал да допусне за разглеждане по същество последваща молба за закрила, като е основал отказа си с чл.13, ал.2 от закона - подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Интервюиращият орган е обсъдил бежанската история на чуждия гражданин, анализирал я е в светлината на актуалната обстановка в С., като е изложил мотиви, обосноваващи крайния му извод, че молителят не сочи нови релевантни обстоятелства за своята бежанска история и за държавата си по произход.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От жалбоподателя – приложените към жалбата: решения на АССГ по адм.дело № 7522/2025 г. и по адм.дело № 10361/2025 г., протокол по адм.дело № 6730/2025 г. на АССГ; медийни публикации: Нефтени находища и градове в Д. ез-Зор са под атака на наемници, SDF отблъснати; Европейският съюз публикува подробна информация за С. след падането на А.; Публични институции затворени в Д. ез-Зор като предпазна мярка за безопасност; отговор по ЗДОИ на Министерството на външните работи; уведомление/призовка; в с.з. на 26.02.2026 г.: актуална информация за събитията в С. – справка относно: Политическа обстановка и развитието на военните сблъсъци и въоръжената нестабилност в провинция Х.; решение на АССГ по адм.дело № 12459/2025 г.; решения на ВАС по адм.дело № 8270/2025 г. и по адм.дело № 8456/2025 г.; уведомление/призовка.

От ответника – справка вх.№ МД-02-56/18.02.2026 г. относно актуалното положение в С..

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, в което заяви, че е арабин, и тъй като живее в кюрдската област, там го търсят за военна служба и не може да се върне. През месец

12.2025 г. майка му е получила призовка, която на другия ден му е препратила на Whats App. В Х. има тежки боеве, няма дом и няма къде да живее, къщата му е разрушена и семейството е напуснало областта. В града не е останал никой от роднините му. В Б. е дошъл нелегално през месец август 2024 г., оттогава не е напуснал страната. Иска да остане да живее в Б..

При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните правни изводи: Оспореното решение е връчено на молителя на 15.01.2026 г., жалбата е подадена по електронен път на 21.01.2026 г., чрез надлежно упълномощен адвокат (л.30 от адм.дело № 67/2026 г.) и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

Оспореното Решение № 189Х/02.12.2025 г. е издадено от компетентен орган – Е. Ч., мл.експерт в РПЦ-Х., определен за интервюиращ орган със Заповед № РД05-284/13.04.2022 г. (л.71), в рамките на предоставената му предметна компетентност по смисъла на чл.76б ЗУБ и в рамките на законоустановения срок от 14 работни дни. Актът е постановен в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за издаването му, поради което отговаря на изискванията на закона.

Производството е по реда на чл.76б ЗУБ, уреждащ специалната процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила. Подадената от М. А. С. молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ, тъй като преди депозирането ѝ е било налице влязло в сила решение на Председателя на ДАБ, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Нормата на чл.76б ЗУБ регламентира процедурата по предварително разглеждане на подадената последваща молба за международна закрила. Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, в чл.33 посочва случаите, в които този вид молби се приемат за недопустими. Съгласно чл.33, § 2, б."г" държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима, ако е последваща такава и когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Разпоредбите на чл.76а-76в ЗУБ транспонират изискванията на чл.40-42 от Директива 2013/32/ЕС и въвеждат механизъм за предварителен контрол за допустимост на последващите молби. Съгласно чл.76а ЗУБ преди разглеждането по същество се извършва преценка по чл.13, ал.2 относно наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или за ситуацията в държавата му по произход. В чл.76б, ал.1 ЗУБ законодателят е възложил тази преценка на интервюиращ орган, който в 14-дневен срок от подаване на последващата молба, въз основа единствено на представените писмени доказателства и без провеждане на лично интервю, постановява решение за допускане или недопускане на молбата до производство за предоставяне на международна закрила. Именно тази преценка е била направена и от интервюиращия орган в Държавната агенция за бежанците.

Съдът намира, че в случая административният орган не е нарушил чл.13, ал.2 ЗУБ, тъй като в нея не се съдържат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, а преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като именно тези доказателства удостоверяват, че обстоятелствата са нови. Тяхната доказателствена сила и относимост е подложена на анализ, но именно в контекста на изследване критериите за допустимост на последващата молба.

Последващата молба за закрила е обоснована с нови обстоятелства, свързани с влошена обстановка в страната на произход на молителя.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

Съдът намира, че правилно в хода на проведеното административно производство интервюиращият орган е изяснил обстоятелствата във връзка с общественно-политическата обстановка в С..

Следва да бъде отбелязано, че съгласно приложената справка, а и при направена справка от Съда в общодостъпни източници, се установява, че в края на 2025 г. и началото на 2026 г. кюрдите са загубили ключови позиции в А. /провинция Х./, отстъпвайки територии на сирийската армия и подкрепяните от Турция сили. Видно е от оспореното решение, че в С. не се наблюдава съществена промяна в общественно-политическия живот в страната след свалянето на режима на Б. А., която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. От информацията става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Съобщава се за редица страни, сред които С., Великобритания, Франция, Катар, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че от страна на Турция е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, в полза на всички в региона, вкл. и на С., и Европа, които нямат интерес от разделена С.. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза.

На фона на тези новини от редица медии се съобщава и за военната намеса в С. от страна на И.. Действително, И. преследва цел - да раздели населението, за да отслаби С., като се намесва и в отделни конфликти между малцинствени групи, на която цел обаче се противопоставят страните от Залива, както и С., които искат да запазят С. стабилна и обединена и при възможност да предотвратят т.нар. "прокси"

конфликти. В допълнение следва да бъде посочено, че към настоящия момент се водят преговори между И. и С., чиято оценка е по-скоро положителна, в посока да се постигне споразумение за сигурност.

При това не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочат справките, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя териториален обхват, характер и интензитет като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателя, вкл. и с оглед бежанската му история. Съществуването и действието на различни въоръжени групировки на територията на С., вкл. и на "Ислямска държава", не е ново обстоятелство, тъй като за това има данни и преди напускането на молителя на страната по произход. Последвалите събития след идването на молителя в Б. имат по-скоро положителни последици, като макар и ситуацията да остава сложна, на още по-голямо основание тя не би засегнала негативно молителя, съответно – не е налице основание за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

Към началото на 2026 г. става ясно, че завърналите се сирийски бежанци са 1 275 882, като има данни и за около 1 955 090 вътрешно разселени лица. В справката на ДАБ е анализирано поведението на ВКБООН, вкл. по отношение защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването и образованието, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С.. В този смисъл не се доказва твърдението на жалбоподателя, че няма доброволни завръщания в страната по произход. Дори и да се приеме, че някои от сирийците не са се завърнали доброволно, не става ясно как това оказва влияние върху личното положение на молителя, като на още по-голямо основание не представлява ново обстоятелство по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ.

ВКБООН подкрепя 605 завърнали се бежанци с логистична и транспортна подкрепа от граничния контролно-пропускателен пункт "Д." и на автогарите "С." и "Седжо" след контролно-пропускателните пунктове "Б. ал Хава" и Ал Салама до различни дестинации, включително Х., Х., И., А. и Провинция Д. (Rural Damascus). ВКБООН и Световната продоволствена програма раздават готови за консумация хранителни кошници и високоенергийни бисквити на 755 завърнали се лица на транзитните автогари в И. и А.. Предоставянето на парична помощ за завърналите се сирийски бежанци продължава, като 36 350 домакинства (116 675 души) са получили субсидии за завръщане, които да им позволят да покрият непосредствените си потребности. Възстановяването на повредени по време на конфликта къщи с цел осигуряване на завърналите се лица и на приемащите общности безопасно и достойно жилище, напредва в различни провинции, включително Д., където са възстановени 109 повредени къщи, Д. ал Зор (възстановени 163 къщи), К. М. в Л. (възстановени 100 къщи) и А. (възстановени 300 къщи). Правни услуги са предоставени по множество канали, за да се отговори на потребностите на завърналите се бежанци, свързани с гражданските документи и правните въпроси. Както и през предходните седмици, доброволните връщания на сирийци от Турция продължават в провинциите и през седем гранични пункта: "Д."/"Б. ал Хава", "Я. "К.", "О."/"Б. ал Салама", "К." "Д." и "А."/"Тел А.", както и "З." "Д." и "Ч."/"Ал Рай", които са отворени отново за проекта VolRep. Понастоящем ВКБООН наблюдава връщанията на 425 000 сирийци в 23 офиса на Провинциалната дирекция "Управление на миграцията" (Provincial Directorate of Migration Management, PDMM) в 22 турски провинции и на шест гранични пункта в югоизточната част на страната. ВКБООН присъства и на летищата "И." и "С. Г." в И., както и на летище "Е." в А.. Доброволните връщания от центровете за временно настаняване "А. Саръчам" и "М." също се наблюдават ad hoc, когато турските власти поканят представители на ВКБООН. Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата. Други причини включват носталгия, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността, ограничена хуманитарна помощ и необходимост от работа. Повечето завърнали се лица се насочват към провинции в С. С., като А., И., Д. и Х. са сред най-честите дестинации.

В разглеждания казус при направения анализ на представените с последващата молба документи, Съдът констатира, че те съдържат многобройна, но фрагментирана информация за страната на произход. От нея не може да се достигне до извода, че М. А. С. в действителност е представил нови документи или е навел нови твърдения, имащи отношение към правото му да получи международна закрила и даващи основание

молбата му за закрила да бъде повторно разгледана по същество. Не се изтъкват обстоятелства от категорията на посочените в чл.9, т.1 и 2 ЗУБ, поради което предоставените данни следва да бъдат коментирани в светлината на обстоятелствата по чл.9, т.3 ЗУБ.

Няма спор, че цялостната обстановка по линия на сигурността в С. е нестабилна и перспективите за нейното подобряване са предпазливи, но внимателният анализ на събраните данни не обосновава наличието на предпоставките по чл.9 ЗУБ във връзка с чл.15, б."в" от Директива 2011/95/ЕС.

Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в чл.15, б."в" от Директива 2011/95/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, чл.15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с чл.2, б."д" от същата, трябва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Макар Директива 2004/83/ЕО да е отменена, текстът на чл.15 от последната съответства на чл.15 от Директива 2011/95/ЕС, поради което и тълкуването, дадено с Решение от 17.02.2009 г. по дело № С-465/2007 г. на СЕС, е запазило своето значение.

В конкретния случай, от приетите по делото доказателства не се установява, че към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсещият закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си.

От публично достъпните данни се установява, че през месец януари 2026 г. сирийското правителство и кюрдските Сирийски демократични сили са сключили споразумение, поставящо началото на примирие и интеграция на кюрдските райони и сили в структурите на държавата. Поставено е началото на търсена устойчивост и гарантиране на сигурността в северните и североизточните райони на страната, където живее това етническо малцинство. Данните за актуалната ситуация в С., която Съдът възприема от публикуваната от БТА информация, сочат, че четиридневното споразумение за прекратяване на огъня между сирийското правителство и кюрдските сили, което изтече тази вечер, е удължено с 15 дни, по съобщение на сирийското министерство на отбраната, цитирано от Р. Удължаването е било решено с цел да се подкрепи операцията на С. за прехвърляне на затворници от "Ислямска държава" от С. в И., е казано в изявление на министерството. Предвожданият от кюрдите Сирийски демократични сили (С.) са обявили, че споразумението е постигнато чрез международно посредничество и че "диалогът с Д. продължава". Сирийската армия е обявила във вторник, 20 януари, ново четириддневно прекратяване на огъня с кюрдските сили, след като предишното споразумение се провали. Сирийските демократични сили са се изтеглили от големи райони в С. и Източна С., като са ги отстъпили на сирийските правителствени сили. В страната са започнали помирителни процеси, свързани най-вече с призивите на временното правителство на групировката "Х. Т. аш Ш." за реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес.

Установено е, че в момента не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Въпреки че в някои части има спорадични сблъсъци и локални нарушения не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Сблъсъците в определени части на страната са спорадични и като такива не могат да се оценят като въоръжен конфликт. В конкретния

случай не се установява спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. В страната е даден ход на помирителни процеси, реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес. Регистрирани са случаи на насилие, но тези случаи не могат да бъдат определени за достигащи нивото, разглеждано в Решение от 17 февруари 2009 г. на СЕС по дело С-465/07. От информацията в справките става ясно, че дори и да се приеме наличие на въоръжен конфликт в С., то същият явно не е повсеместен. Съответно не може да се счита, че със самото си присъствие в дадена провинция, съответно населено място, кандидатът ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие вследствие на въоръжения конфликт.

Отделно от горното, съществуването на въоръжен конфликт в страната на произход на търсещото закрила лице не е предпоставка във всички случаи да се предоставя хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Преди прилагането на визирания законов текст се изисква оценка на конкретния случай, каквато е извършена от административния орган и правилно е формиран извод, че визираната разпоредба от ЗУБ не намира приложение спрямо чужденеца.

Към настоящия момент в С. не се установяват данни за наличие на въоръжен конфликт, който да представлява риск за живота на цивилното население, поради безогледно насилие. Още повече, следва да се отчете възприетата в цитираната практика на СЕС условност, че "колкото по-способен евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарна закрила". От данните по преписката не може да се направи и извод, че личното и общественото положение на молителя го поставят в такава рискована група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последици на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там.

В С. е премахната задължителната военна служба и е създадена армия от доброволци, като следва да се допълни и, че в общодостъпните източници не се съдържат данни за новообранци от сирийската армия, които биват изпращани в конфликтни зони, където се водят военни действия. Отделно, по делото няма данни да се е променил етническият състав в С., конкретно араби и кюрди, така че за първи път едва в последващата молба молителят да сочи евентуално възникване на конфликти и каквито и да е било отношения между него като арабин и кюрдите в района.

Що се касае до становището относно връщане в С., дадено от ВКБООН през декември 2024 г., с което Съдът е служебно запознат, но счита, че представената в настоящото производство справка за актуалната обществено-политическа обстановка в С. е по-актуална от становището на ВКБООН от декември 2024 г., публикувано непосредствено след промяната на режима в С., поради което настоящата съдебна инстанция следва да съобрази изводите си именно с тях. В този смисъл е и становището на ВКБООН, като препоръката в него е "до надеждна информация, която да позволява оценка" на ситуацията. Съгласно приложените справки след падането на режима на Б. А. цялостната обстановка в С. се нормализирала, като е посочена статистика на прибрали се в С. сирийци, а също и на вътрешно разселени лица, които са завърнали по домовете си. Има данни за широка мрежа от услуги, обществени центрове, които предоставят помощ и съдействие на завръщащите се лица.

Не представлява ново обстоятелство заявеното в последващата молба, че е налице хипотеза, при която на база етническа принадлежност /арабин/ би могъл да бъде арестуван и изпратен да воюва.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече

са разгледани в предходните производства за закрила.

В този ред на мисли Съдът намира, че всички въпроси, свързани с евентуалното призоваване на жалбоподателя за военна служба, към момента са преклудирани. В предходното съдебно производство те са разгледани обстойно и на тях Съдът е дал отговор, поради което понастоящем не представляват нови обстоятелства. Именно затова в решението на касационната инстанция може да бъде прочетено, че са обсъдени доводите на чуждия гражданин, че може да бъде мобилизиран. Изложеното е разгледано съвкупно с бежанската му история, като е прието, че като лице, избягващо военна служба, само по себе това обстоятелство не може да се разглежда като източник на основателен страх от преследване. В съдебното производство е разгледана наличната информация за отбиване на редовната военна служба, за това кои лица подлежат и кои се освобождават от редовна военна служба, както и данни по отношение на срока ѝ.

За първи път пред съда е представено уведомление/призовка, същото приложено към жалбата, и втори път представено в с.з., проведено на 26.02.2026 г. Подлагайки на преценка въпросното уведомление, Съдът констатира, че в съпътстващия го превод номерът на документа се различава от вписания в самия документ. Полето за снимка на адресата е празно. Само въз основа на изписването "Демократично вътрешно управление" - "Изпълнителният съвет отдел самоотбрана - А.", не може да се направи обосновано и мотивирано заключение, че издаването на призовката е свързано конкретно с кюрдските сили в С.. Наред с това уведомлението преразказва извършени действия във връзка с военна повинност, т.е. то има характер на доклад, а не е пряко адресирано до жалбоподателя. Допълнително Съдът установи, че в документа е вписано същият да е връчен на Х. А., за който се установява от приложението към регистрационния лист в първото административно производство (л.278 от адм.дело № 67/2026 г.), че е брат на жалбоподателя. Това обстоятелство се намира в противоречие със заявеното от чуждия гражданин, че майка му е получила призовката и след това му я е препратила по Whats App. Логически несъстоятелно е дори кой да е от неговите роднини да е получил въпросната призовка, доколкото жалбоподателят заяви, че семейството му е напуснало областта и в града не е останал никой от роднините му.

Съдържанието на документа възпроизвежда обстоятелства, които съвпадат с вече заявената бежанска история, без да въвежда конкретни нови факти, настъпили след приключване на предходното производство, което налага извода за неговото съставяне с оглед нуждите на настоящото производство. С оглед на гореизложеното уведомлението не следва да бъде кредитирано, тъй като жалбоподателят я използва с цел да улесни възможността да придобие закрила на всяка цена, подсилвайки по този начин бежанската си история. Съдът намира, че такова обстоятелство е формирано единствено с цел промяна на бежанската история по начин, по който се следва допускане на последващата му молба до производство за предоставяне на международна закрила и евентуално да бъде предоставена исканата международна закрила.

Неоснователни са възраженията за допуснати процесуални нарушения. Административният орган е обсъдил всяко от представените доказателства, изложил е мотиви за тяхната неотнормираност и недостоверност и е постановил акта си в рамките на законово установената процедура. Преценката е извършена единствено за целите на допустимостта и не представлява произнасяне по същество, което да иземе компетентността на Председателя на ДАБ.

Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, като същото отговаря на условията за редовно действие на административен акт, което предполага отхвърляне на жалбата против него.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. С., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 218Х/16.12.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-8206/27.11.2025 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: